

PAASVIERING: Wij staan op, met Hem!

Verwelkoming

Vanavond luisteren wij naar verhalen van mensen die ons voorgingen, die hoopten dat het kon, die geloofden dat het kon, en die hielden van de aarde en al haar bewoners.

Ze vertellen ons van Gods adem die "leven" schept te midden van algehele duisternis, te midden van afgrondig water, te midden van chaos en leegte.

Zij vertellen ons van God die een volk bevrijdt van de machten die het binden, van de machten die het verslinden, en die het maakt tot zijn volk met een nieuw hart, met een nieuwe geest, met een nieuw verbond naar zijn geest.

Zij vertellen ons van God die onze broeder wordt, onvindbaar in de leegte van het graf, in de leegte van de dood: maar hij laat zich vinden en gaat ons voor in zijn liefde voor de minste van de mensen, dienstbaar en solidair, verrezen uit de dood vandaan.

Laten wij deze viering beginnen in de naam van de Vader-Moeder, Zoon en H. Geest.

Lied: dit is de dag van het licht en van lente, nieuw leven

PAASKAARS aansteken

Opstaan uit de dood, komen tot nieuw leven,
bouwen aan het samen-leven van mensen, volken, wereldwijd
is een dagelijkse opdracht.

Licht dat ons aanstoot aanhoudend licht dat overwint. Wees hier aanwezig in deze kring van hoop.

Houd brandend in ons de vlam van uw hoop op ommekeer ten goede.

Stoot ons aan, doe ons geloven, dat leven opstand brengt tegen de dood.

Als licht dat terugkomt, als hoop die niet sterven wil, als vrede die bij ons blijft.

Lied: Licht dat ons aanstoot in de morgen

Tijdens de vasten kwamen drie partnerlanden met hun projecten aan bod. Laten we luisteren naar wat zij doen om bij de 25%-revolutie te horen:

1. Voor Burkina Faso waar de gevolgen van de klimaatregeling de levenskansen beperken. Waar boeren, ondersteund door Inades-Formation kiezen voor agro-ecologie. Zo kunnen zij opnieuw hun gezinnen voeden omdat het land meer opbrengt. Zo wordt hun toekomst en die van hun kinderen beter.

Accl. Licht dat terugkomt, hoop die niet sterven wil, vrede die bij ons blijft.

2. In Rwanda is Chantal een zelfstandige kleermaakster. Ze wil haar kinderen verder laten studeren De spaargroep van Chantal Uwizeyimana bestaat uit een dertigtal leden, zowel mannen als vrouwen. Allen hebben evenveel zeggenschap en gelijke toegang tot financiering en middelen. Vooral de

vrouwen halen veel kracht uit hun bijeenkomsten. Hun aanwezigheid is niet alleen een garantie voor gelijke kansen en onafhankelijkheid, het zorgt ook voor persoonlijke groei. Ze leren nieuwe dingen, er wordt naar hen geluisterd en ze nemen een verantwoordelijke rol in de gemeenschap op. Het spaargeld wordt gebruikt om leningen te geven tegen een bescheiden rente. Met zo een lening kon Chantal niet alleen wat meer land kopen, maar ook haar eigen naaiatelier oprichten, studeren en als het kan enkele mensen werk geven in haar nieuwe naaiatelier.

Accl. Licht dat terugkomt, hoop die niet sterven wil, vrede die bij ons blijft.

3. In La Blanca in Guatemala komen de boeren al 10 jaar in verzet: in plaats van monoculturen voor de export willen zij respect voor hun grond en voor de mensen die erop werken. Zij willen zuivere en toegankelijke rivieren. Dankzij Pastoral de la Tierra San Marcos krijgen zij inzicht in hun recht op grond en water. Een moeilijke weg naar een betere toekomst voor velen.

Accl. Licht dat terugkomt, hoop die niet sterven wil, vrede die bij ons blijft.

Eerste lezing: Water, taal en teken

Water, eens door Hem
van aarde afgescheiden.
Samen zeeën, meren, stromen en rivieren vol beweging, leven.
Water van Gods geven.

Water, plots vernielend, maar nieuw leven dragend:
Noach's boot van hoop.
Beschermend ook: zijn eigen volk op tocht,
het water opgezocht.

Water, uit de rots geslagen.
Bron in de woestijn werd Jordaan voor mensen.
Doopsel, zegen, naar bekering streven, water van vergeven.

Water, vreugde op een feest: nieuwe wijn gedronken.
Maar dan lafheid en mijn handen wassen.
Geen recht verkrijgen, water om te zwijgen.

Water, doopsel bij nieuw leven, zegen bij het gaan.
Lichtend leven, hoop, gelopen door mijn handen.
Dan in zon gevangen, water vol verlangen.

Water om een kruis te maken en het kwade te verdrijven.
Held're glans vol kleur in een beter doorgegeven.
Vrienden welkom heten, ons bij God geweten.

Water...

Muziek Kathelijne en Elisabeth

Evangelie: Joh. 20

Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald. Ze liep snel terug naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze hem nu neergelegd hebben.' Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf.

Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan. De leerlingen gingen terug naar huis.

Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem hebben neergelegd.'

Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.'

Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: '*Rabboeni!*' (Dat betekent 'meester'.) 'Houd me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

Woordje (majo)

Enkele getuigenissen kwamen op mijn pad de voorbije week en ik werd getroffen door de eenvoud van wat Pasen, opstanding en verrijzenis zou kunnen betekenen.

Jacques vertelt: sinds mijn moeder gestorven is, blijf ik 's middags op mijn werk eten. De eerste keer dat ik op mijn werk bleef eten, heb ik mijn ogen uitgekeken! We stopten 's middags om te eten, en toen zette iedereen zich neer in het atelier: hier eentje alleen in een hoek, daar een paar bijeen naast hun machine.

Ik heb niets gezegd en een paar schragen genomen en een spaanderplaat en ik ben een soort van tafel in mekaar gaan timmeren. Ze keken allemaal verbaasd toe, en toen het klaar was, heb ik gezegd: 'Kom gasten, zet u bij, we gaan *samen* eten'. En eerst aarzelend, maar hoe langer hoe enthousiaster is de één na de ander er bij komen zitten, en we hebben ons "gejeund" die middag... En sinds die dag doen we dat nu elke keer zo, een beetje gezelligheid en samenhang creëren op het werk...

Wat Jacques vertelt is een verrijzenisverhaal in het klein. Het spreekt van eventjes in opstand komen tegen de dagdagelijkse sleur en tegen het "elk voor zich" en "ieder op zijn eigen", tegen de "kleine, alledaagse dood" dus.

Dood is: dat ieder met zichzelf bezig is, geen gemeenschap, geen groepsgevoel, geen vriendschap, geen verbondenheid; **Leven is** verbondenheid, solidariteit, vriendschap, delen.

Dood is: dat je je erbij neerlegt, omdat er nu eenmaal niets aan te doen is; omdat het altijd zo geweest is en waarschijnlijk altijd zo zal blijven; **tegenover** in opstand komen, opstandig zijn en hopen dat het kan veranderen.

Dood is: dat je het zelfs niet meer opmerkt dat het zo gaat, dat je er niet meer over nadent; **misschien** zijn er alternatieven of andere creatieve oplossingen te vinden.

Dood is: dat je er zelf niets aan doet en alles bij het oude laat, omdat je je te klein voelt en te bang; **samen** vinden we wel een oplossing, alleen niet.

* * *

Mijn vader is bijna vijftig jaren geleden gestorven. Die nacht is mijn jongste zus die in de kliniek bij hem gewaakt had, naar huis gekomen. Wij zijn met ons allen verslagen en onthutst rond de tafel gaan zitten, en mijn zus vertelde met horten en stoten over de laatste woorden en hulpeloze gebaren van ons vader, en hoe moeilijk hij afscheid van het leven had genomen.

Het is minuten lang stil gebleven rond de tafel. Toen heb ik ineens iets zien gebeuren waarvan ik achteraf altijd heb gedacht: dit was een waarachtig paasmoment! Mijn moeder stond ineens van de tafel op en zei: 'Kom gasten, we gaan voortdoen! Ik ga koffie maken...'

Op dat moment, is mijn moeder beginnen te verrijzen uit mijn vaders dood. Niet dat het ineens allemaal over was, het verdriet en de zorg en de rouw en de angst om alleen achter te blijven. Natuurlijk niet. Mijn moeder heeft nog vijfentwintig jaar als weduwe verder geleefd, en dat viel haar bij momenten erg lastig. Maar ik heb haar in al die jaren wel honderd keren opnieuw zien 'opstaan' en 'rechttop komen' en zo een beetje zien 'verrijzen' uit de dood van mijn vader, en altijd weer werd die 'veerkracht' en die 'opstandigheid' vertaald in simpele woorden en dagdagelijkse gebaren: 'Kom gasten, we gaan voortdoen! Ik ga koffie maken...'

Vanaf dat moment heb ik geleerd:

- **verrijzenis** gebeurt in het leven, vóór de dood.
- **verrijzenis** is uitbreken uit de macht die mensen klein houdt.
- **verrijzenis** is recht komen uit de dood die ons dagdagelijks bekruipt.
- **verrijzenis** is telkens opnieuw en onvoorwaardelijk kiezen voor het leven.

Er zijn altijd weer mensen die blijven gaan en blijven voorgaan op die weg van Pasen.

Die gedachte wordt prachtig verwoord door Marinus van den Berg

**Want overal zie je mensen,
die stand houden in het goed-zijn:
toegewijd aan elkaar:
koffie maken, een tafel dekken,
wonden verbinden, de moedeloosheid bezweren,
terugvechten, de dood weerstaan,
stille voortdoen, de 'courage' niet verliezen...**

**En waar de een zegt: "We kunnen niets meer doen..."
zegt een ander: "We kunnen nog veel betekenen."**

**Waar de een zegt: "Dit is het einde..."
zegt een ander: "Hier is een nieuw begin."**

**Zet meer komma's dan punten.
Er is meer licht dan je weet.**

(Marinus van den Berg)

Geloofsbelijdenis

Ik wil als water zijn dat in rivieren klatert en door het land stroomt, dat velden vruchtbaar maakt en overal leven brengt.

Ik wil als water zijn dat al wat vies is wast, dat iedere mens, die heling en bevrijding zoekt weer hoop op toekomst geeft.

Ik wil als water zijn, bron van alle leven, dat alle mensen samenbrengt om samen, overal vandaan lief en leed te delen.

Muziek Kathelijne en Elisabeth

Voorbeden:

Licht in onze ogen: dat wij elkaar zullen zien; ieder van ons de moeite, het leven waard!

Licht in onze harten: dat wij ruimte scheppen: plaats en aandacht voor allen!

Accl. Dan komt de dag, dat wij licht en water, aarde en mens bevrijden.

Dan komt de dag, dan zal het zijn, alles, alles voor allen.

Licht in onze gedachten: dat wij niet discrimineren, niet meedoen aan vooroordelen!

Licht in onze huizen: dat er geen angst voor vreemden maar gastvrijheid heerst!

Licht in omgang met elkaar: dat we te vinden zijn, niet verborgen voor de ander!

Accl. Dan komt de dag, dat wij licht en water, aarde en mens bevrijden.

Dan komt de dag, dan zal het zijn, alles, alles voor allen.

Licht op onze wegen: dat wij elkaar niet achteloos passeren!

Licht in alle uithoeken: dat wij nergens het kleine vergeten!

Accl. Dan komt de dag, dat wij licht en water, aarde en mens bevrijden.

Dan komt de dag, dan zal het zijn, alles, alles voor allen.

Lied over de gaven: Dit is het brood voor onderweg

Tafelgebed

Omwille van de nieuwe dag, deze dag, dag van licht, zeggen wij U dank.

Omwille van het water dat ons voedt, het brood in onze handen,
de lucht die wij ademen mogen, zeggen wij U dank.

Omwille van de hand op onze schouder,
de lieve groet, de heldere glimlach,
de mens die naast ons is, zeggen wij U dank.

Omwille van het licht, ook als het duister is,
de kracht, ook als wij wanhopen,
het geloof, als niet meer mogelijk lijkt, zeggen wij U dank.

Omwille van het Woord, dat ons voedt en richting geeft,
omwille van uw gemeenschap, uw kerk, die U steeds bijeenroept
om uw liefdevolle aanwezigheid te vieren, zeggen wij U dank

Onze Vader die in het diepste van uw mensen zijt

Communie

Terugkeren waar het ooit begon,
naar armen en ontheemden,
kiezen voor de mens,
bedreigd, verarmd, vergeten.

Doen wat ondenkbaar is, dood en verrijzenis.

De steppe in bloei,

De chaos een tuin,

De wereld in vrede!

Laten wij het brood breken met elkaar, als teken van solidariteit met alle mensen dichtbij en ver weg.

Tijdens de communie muziek Kathelijne en Elisabeth

Slotbezinning: onze paaswens

Pasen

en de tuin inlopen aan de zijde van een vrolijk kind,
dat het wonder ziet gebeuren
en het leven dat in tere knoppen onaantastbaar herbegint.

Pasen

en het licht komt wuivend om de hoek,
als een vrouw met armen van verzoening
en vertrouwen, dat de verste verten met elkaar verbindt.

Pasen

en je blijft de pijn wel voelen
die de aarde altijd weer doorwoelt.
Maar juist in de leegte van de morgen
kan een woord weerklinken,
dat je optilt en doet verder gaan.

Pasen
en de kwetsbaarheid aanvaarden
om met blinde ogen te geloven
dat omwille van de liefde
niets vergeefs is, niets verloren,
niets ten dode zal bestaan.
(Kris Gelaude)

Zending:

Verrijzen is altijd weer opnieuw aanvaarden
Door de diepste nacht te gaan,
En zaad te zijn dat sterven moet en brood te zijn dat breken moet.
En altijd weer opnieuw geloven dat het kan: doorheen het donker en de dood
De zachte ochtend van het leven en het licht ontwaren.
Zegen: in de naam van de Vader-Moeder, Zoon en H. Geest. Amen.

Slotlied: De steppe

Muziek Raoul